"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶାରେ ରୁହ ଯେ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଆମର ଏହି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଟେ, ଆମ ଉପରେ ଏବେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଚାଲିଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଥାଏ ସେମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ତୁମେ ତ ମୋର ମାତା ଅଟ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ କେତେ ଜଣଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିଛି ? ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ କେତେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଉଛି ? ବାବା ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ ଆମର ଦୁଇ ଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜର ଅବିନାଶୀ ପିତା ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ ।

ଗୀତ:- ତୁ ପ୍ୟାର କା ସାଗର ହୈ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆସି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତନାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ତାନମାନେ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ବାହାରେ ଘୂରି ବୁଲୁଥିବ, ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସିଏ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପ୍ରେମର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା ଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମକୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଯିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଅମରପୁରୀ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଚାଲିଯିବ । ବାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଯେଉଁ ପାପର ବୋଝ ରହିଛି ତାକୁ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ବିବେକ ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି । ଯିଏ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ ସିଏ ପୁଣି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତଳେ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ହଠଯୋଗ ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା । ତାହା ହେଲା ବିନାଶୀ ଏବଂ ଏହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ । ତାହା ନିବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲ, ଯେପରି ରାଜାରାଣୀ ସେହିପରି ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ପୁଣି ସେହି ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ତେବେ ବହୁତ ଖରାପ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁଛି କାରଣ ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ଏକଦମ୍ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ସ୍ନେହର ସାଗର, ଏହି ଗାୟନ କେବଳ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ଏହା ସ୍ନେହର ବୁନ୍ଦା ନୁହେଁ । ଏସବୁ ହେଲା ଜ୍ଞାନର କଥା । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆସିଛ । ବାବା ଆମକୁ ସଦଗତିର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଶୁଣିବ ତେବେ ତୁମର ସଦଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହିଠାରୁ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଚିତ୍ର ରହିଛି, ବାକି ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଭୁଲ କଥା ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସଦା ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ କିଛି ଅସତ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ଏଭଳି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁ-ଶୁଣୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଅନ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାନ୍ତି, ଜ୍ଞାନର କଥା କୁହନ୍ତି ପୁଣି ପଳାଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ମାୟା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯିଏକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବେମୁଖ କରାଇ ଦେଇଥାଏ । କାହିଁକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନହେବ ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ତା'ର ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ରାବଣ କ'ଣ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣୁଛ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି କେହି କେହି ଅଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତ୍ତିର ଦଶା ପଡିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି ସେମାନେ ତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ କହି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆମେ କରୁଛୁ ଅଥବା ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏପରି କେବେ ବି କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କହିବେ ଏଭଳି କ'ଣ କହୁଛ, ପାଟି ଚୁପ୍ କର । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବିନାଶୀ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ବାବା ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପୁରଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମର ବହୁତ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଯେଉଁ ପଦ ପାଇଥିଲେ ତାହା ହିଁ ପାଇବେ । ବାବା ଅନେକ ଥର ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ପୁଣି ପରାଜୟ ହୋଇଛ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ଅମରଲୋକକୁ ଯାଉଛୁ ।

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନ ବହୁତ ଉତ୍ତମ ଅଟେ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଜୀବନ ଉତ୍ତମ ଅଟେ, ଏକଥା କୌଣସି ବି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଗବାନ ସ୍ୱୟଂ ଆସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛି ପୁଣି କୁହାଯାଏ ଏହାଙ୍କର ନାମ ଅମୁକ ଅଟେ । ତେବେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ଅଟେ ନା, ଆତ୍ମା ହିଁ ଶୁଣିଥାଏ ଏବଂ ଧାରଣ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ ଏହି କଥା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଶରୀର ମିଳିଛି, ଏବେ ମୋର ବୃଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ଚାଲିଛି । ତେବେ ତୁରନ୍ତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ ଯେ ଏବେ ମୁଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ନେବି । ଭ୍ରମରୀର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟୁ । ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଯିଏବି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଭୁଁ-ଭୁଁ କରୁଛ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ରହୁଛନ୍ତି ତ ଆଉ କେହି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଏହି ଉଦାହରଣ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କ'ଣ କେବେ ନିଜ ସମାନ କରିପାରିବେ କି! ତୁମ ପାଖରେ ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା, ଅମର କଥା.... ଏସବୁ ହେଉଛି ତୁମମାନଙ୍କର କାହାଣୀ । ଏବେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ମିଥ୍ୟା । ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣାଇ ପ୍ରସାଦ ଇତ୍ୟାଦି ଖୁଆଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ କାହିଁ ସେହି ବିନାଶୀ କଥା ଏବଂ କାହିଁ ଏହି ଅବିନାଶୀ କଥା । ତୁମକୁ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେସବୁର ନୋଟ୍ କରୁଛ ବାକି ପୁସ୍ତକ ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ତ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ରହିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ଚାଲିବ ସେଥିପାଇଁ ବଡ-ବଡ ଘର ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଅଜସ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏସବୁକୁ କ'ଣ ସମୁଦ୍ର ଛାଡିଦେବ ? ଗୋଟିଏ ଢେଉରେ ସବୁ କିଛି ଗ୍ରାସ କରିନେବ । ପୂର୍ବରୁ ନା ଏହି ବମ୍ବେ ଥିଲା ନା ରହିବ । ଏହି ୧୦୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ବାହାରିଛି । ଆଗରୁ ଭାଇସରାୟ ମଧ୍ୟ ୪ଟି ଘୋଡା ଲାଗିଥିବା ଗାଡିରେ ଆସୁଥିଲେ । ତେବେ ଏତେ କମ୍ ସମୟରେ କ'ଣ ସବୁ ହୋଇଗଲାଣି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗ ତ ଏହା ତୁଳନାରେ ବହୁତ ଛୋଟ ହେବ । ନଦୀ କୂଳରେ ତୁମର ମହଲ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ସାହୁକାର ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କେହି ଦେବାଳିଆ ହୋଇଗଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାହୁର ଦଶା ପଡିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ତୁମର ବୃହସ୍ପତ୍ତିର ଦଶା ଚାଲିଛି ତେଣୁ ତୁମେ ହର୍ଷିତ ରହୁଛ । ଭଗବାନ ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ କ'ଣ କେବେ କାହାକୁ ପାଠ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି କି ? ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମର ଏହି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏଠାରେ ଆମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ରାବଣର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛୁ ପୁଣି ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତେଣୁ ଜଣେ ତ ହେବେ ନାହିଁ, ବହୁତ ଥିବେ ନା । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଛ, ଈଶ୍ୱର ଯିଏକି ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମେ ସହଯୋଗ କରୁଛ । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ସହଯୋଗ କରିବ ସିଏ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ଏଠାରେ କେହି ଭୋକରେ ମରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯଦି ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚେକ୍ କରାଯାଏ ତେବେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ବାହାରିବ । ତେବେ କେହି ଭୋକରେ ମରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ ଯଦିଓ ବାବା ଗରୀବ କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇବା ନ ମିଳିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ଖାଇନଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସନ୍ତାନମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଦରିଦ୍ରତାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ଅସରନ୍ତି ଶସ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ରହିବ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ସାହୁକାରୀ ରହିବ । ସେଠାକାର ପରିଧାନର ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ କେତେ ସୁନ୍ଦର ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ମିଳୁଛି ତେବେ ତୁମେ ଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ଦେଖି ଶୋଇଯାଅ । ଓହୋ ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରି ଦେଖ, ଦେଖିବ କେତେ ମଜା ଆସିବ । ପୁଣି ସକାଳୁ ଉଠି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଅ । ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏବଂ ଶିଢିର ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି, ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଆଧାର ପଢା ଉପରେ ରହିଛି । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ପଦର ଆଧାର ପାଠପଢା ଉପରେ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର— ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଶରୀର ନୁହେଁ । ମୁଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ବି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ମାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଏହା ବହୁତ ସହଜ । ପୁରୁଷମାନେ ତ ନିଜର କର୍ମଧନ୍ଦା କରିବାକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବା ଚିତ୍ର ଉପରେ ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ତୁମେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କଲେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ କରିବେ । କହିବେ ତୁମେ ତ ଆମର ମା' ସମାନ, ତୁମେ ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ କେତେ ଜଣଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିଛୁ । କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ ବାହାକ ଅଟନ୍ତି, ଆଉ କାହାକୁ ସନ୍ଦେଶ ବାହକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବାବା ଯେଉଁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ । ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ବାବା ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ସନ୍ଦେଶ ବାହକ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ଦେଶଦାତା ଅଟ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ତୁମର ଦୁଇ ଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ଅବିନାଶୀ ପିତା ତୁମକୁ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ଆମେ ଯେତେବେଳେ ସୁଖଧାମରେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଜୀବନମୁକ୍ତିରେ ଆସିବେ । ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ

ହେବ ପୁଣି ସେଠାରେ (ସ୍ୱର୍ଗରେ) ଆମେ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା । ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ବାବା ତୁମଠାରୁ ଆମକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି, ସାରା ଧରିତ୍ରୀ, ସମୁଦ୍ର ଆକାଶ ଆମ ହାତରେ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ତୁମେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା, ଶିବଶକ୍ତି ସେନା । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ କଟୁରୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବାଣ । ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥୂଳ ଅସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, କେତେ ଚିତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ସବୁ ପଇସା ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ଶେଷ କରିଦେଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏସବୁ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଅଛି, ସବୁ କିଛି ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡିଯିବ । ମୁଁ ତୁମକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରାଇଥିଲି ଯେ ସେଠାକୁ ଯାଇ କିପରି ଖଣିରୁ ହୀରା ନୀଳା ସବୁ ନେଇଆସୁଛନ୍ତି କାରଣ ସବୁକିଛି ମାଟିତଳେ ଦବିଯିବ । ବଡ-ବଡ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ରହିଥାଏ ନା । ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ମାଟିତଳେ ଦବିଯିବ ପୁଣି ତୁମର କାରିଗରମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ସୁନା ଇତ୍ୟାଦି ଆଣିବେ, ନଚେତ୍ ଏତେ ସୁନା କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦୃଶ୍ୟ ଆଜମେରରେ ଦେଖୁଛ ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ତୁମେ ଏହିଭଳି ମିୟୁଜିୟମ ତିଆରି କର । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ମଡେଲ ତିଆରି କରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଆଗରୁ ତୁମେ କିଛି ବି ଜାଣିନଥିଲ, ଏବେ ସବୁ କିଛି ଜାଣୁଛ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନର କଥାକୁ ଜାଣିଛି । ଏଠାକୁ କେହି-କେହି ବିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଆସୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଯଦି କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ ତୁମେ କାହିଁକି ଆସୁଛ ? ତେବେ କହୁଥିଲେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ହିଁ ତ ବିକାରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବୁ । ମୁଁ ବହୁତ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ତେବେ ବାବା କହୁଥିଲେ ଆଚ୍ଛା ତୁମର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ଏହି ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇପାରିବ । ମାୟା ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ସଦୃଶ ହେଉଛ । ଏମାନଙ୍କ ଭଳି ସୁନ୍ଦର ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଏମାନଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ଅଟେ । ତେବେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ ଯେ ଏହା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଡାକ୍ତରଖାନା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତାହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି, ସୁଖ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଆସି ପ୍ରାପ୍ତ କର । ବେପାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଏହିଭଳି ବୋର୍ଡ ଲଗାଇଥାଆନ୍ତି । ଘରେ ମଧ୍ୟ ବୋର୍ଡ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ସେହିମାନେ ହିଁ ଲେଖିବେ ଯେଉଁମାନେ ନିଶାରେ ରହୁଥିବେ । ଯିଏବି ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ— ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିଲେ । ଇଏ ହେଲେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ତୋଫାନ ବହୁତ ଆସୁଛି, ଏହିଭଳି ହେଉଛି । ତେବେ ମୁଁ ଲେଖୁଛି ପ୍ରଥମେ ମୋ ପାଖକୁ ସବୁ ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଅନୁଭବୀ ହେଲେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏସବୁ ତ ମାୟାର ଧନ୍ଦା ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପଡିଛି । ତୁମେ କାହାକୁ ବି ନିଜର ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ଆଦି ଦେଖାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି କହିଦେଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତୁମର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଯୋଗେଶ୍ୱର ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଯୋଗେଶ୍ୱର ବାବା ଯୋଗ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହିଭଳି ହୋଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କିମ୍ବା ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କୁ ଯୋଗେଶ୍ୱର କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଈଶ୍ୱର ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ନାମ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଏବଂ ଯୋଗେଶ୍ୱରୀ ହୋଇଛି । ପୁଣି ସେଠାରେ ଯାଇ ତୁମେ ରାଜ-ରାଜେଶ୍ୱରୀ ହେବ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖି ନିଜେ-ନିଜ ସହିତ କଥା ହୁଅ--ଓହୋ ବାବା ଆପଣ ମୋତେ ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି! ମୋ ଉପରେ ଏବେ ବୃହସ୍ପତ୍ତିର ଦଶା ପଡିଛି ।

(୨) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ ଭ୍ରମରୀ ଭଳି ଜ୍ଞାନର ଭୁଁ-ଭୁଁ କର । ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନାରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ବରଦାନ:- ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଦେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହୁଅ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ କରୁ ଯଦି ବୈରାଗ୍ୟ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି--ଦେହର ଅଭିମାନ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହ ଅଭିମାନର ବୈରାଗ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବି କଥାର ବୈରାଗ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯିବା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ, କାରଣ ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ

ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦେହ ଅଭିମାନର ଯେଉଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ରହିଛି, ସେଗୁଡିକୁ ଜାଣି ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବା— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହେବାର ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସଂକଳ୍ପର ପାଦ ମଜବୁତ ଅଛି ତେବେ କଳା ବାଦଲ ଭଳି ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

କୌଣସି ବି ହିସାବ-କିତାବ ଚାହେଁ ଏହି ଜନ୍ମର ହୋଇଥାଉ କି ପୂର୍ବଜନ୍ମର ହୋଇଥାଉ ତାହା ଲଗନର ଅଗ୍ନି ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତି ବିନା ଭସ୍ମ ହୋଇନଥାଏ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭଳି ସଦା ସର୍ବଦା ଅଗ୍ନି ସ୍ୱରୂପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ସ୍ଥିତି, ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତି, ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍-ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ସମସ୍ତ ହିସାବ-କିତାବକୁ ଭସ୍ମ କର ।